Р Е Ш Е Н И Е
№ 3777

гр. София, 09.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.05.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков
ЧЛЕНОВЕ: Галин Несторов
Веселина Женаварова

при участието на секретаря Красимира Савова и при участието на прокурора Ст. Димитров, като разгледа дело номер **107** по описа за **2014** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на ТД на НАП, [населено място] чрез ст.юрисконсулт М. К. срещу решение от 10.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 18708/2012 г. по описа на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 2215-00-193/01.08.2012 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП, [населено място].

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно - неправилно, постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд, при липса на задълбочен анализ, неправилно е приел, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, с оглед качеството на нарушителя „търговец“.

Ответникът в касационното производство изразява становище по жалбата, като счита същата за неоснователна, а наказателното постановление за правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Производството пред районния съд е образувано по жалба на [фирма],, с адрес: [населено място], представлявано от А. Г. З., срещу наказателно постановление2215-00-193/01.08.2012 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП, [населено място], с което за нарушение на чл. 179, във вр. с чл. 125, ал. 5, във вр. с ал. 1 от ЗДДС, на търговеца е било наложено наказание “имуществена санкция” в размер на 500 /петстотин/ лева.

С решение от 10.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 18708/2012 г. по описа на Софийски районен съд е отменено наказателно постановление № 2215-00-193/01.08.2012 г., издадено от директора на офис „М.“ при ТД на НАП, [населено място].

В мотивите си районният съд приема, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Приема се, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП е установена по безспорен и категоричен начин и по нея липсва спор. Според съда нарушението е установено с факта на подаване на данъчната декларация за м. 05.2012 г. с един ден закъснение – на 15.06.2012 г., вместо на 14.06.2012 г. като този факт се установявал от всички доказателства по делото. Като е достигнал до тези окончателни правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон и е постановил обоснован, законосъобразен и правилен съдебен акт. Липсва касационно основание за отмяна на същия.

Настоящият състав на съда намира, че действително съставът на нарушението е осъществен от обективна страна от дружеството – нарушител, чиято отговорност е безвиновна, а нарушението е на формално извършване. Съдът обаче споделя напълно аргументите, изложени в процесното решение, че следва да се приложи хипотезата на “маловажния случай” по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. На първо място нарушението е осъществено като срока е пропуснат с един ден като страната твърди, че това се дължи на причини от технически характер – липса на интернет. Този факт сам по себе си води до извода за изключително нисък обществеоопасен характер на извършеното нарушение. Освен това, по делото не се спори, че същото е извършено за първи път като данъкът е внесен на 08.06.2012 г. – в периода преди изтичане на срока за подаване на декларацията. Това е факт в подкрепа на добросъвестното поведение на дружеството спрямо фиска и е индиция в подкрепа на ниската обществена опасност на нарушителя, респ. на нарушението и е в подкрепа на извода за маловажност на случая.

Оспореното решение следва да се остави в сила като обосновано – правилно и законосъобразно като постановено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

Р Е Ш И

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.06.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 18708/2012 г. по описа на Софийски районен съд

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.